En avgörande stund

av Rebecca Johnson

Beslut. Så många. Så svårt. De kan förstöra en person eller bygga upp en person, beroende på vilket beslut man tar.

Det är en smal linje som skiljer oss från ett avgörande ögonblick i våra liv, och det är vårt slutgiltiga beslut.

När jag var en ung kvinna önskade jag att att resa internationellt som flygvärdinna för ett flygbolag i Houston, Texas. Jag ville komma iväg från mitt tuffa hemliv och njuta av att ägna mig åt mig själv, och att vara självständig. Jag var ung och sårbar.

Min mamma gav mig några visa ord: *Ett beslut kan bestämma din framtid. Den kan bli svårare eller mer tillgänglig, allt genom ett beslut.*

Jag kommer aldrig glömma känslan jag hade i Houston Jag var ensam, rädd, och bara 18 år. Jag ringde en kyrka där och frågade om någon kunde plocka upp mig så att jag kunde gå till kyrkan. Jag var livrädd att köra i Houston. På den tiden fanns det ingen GPS eller mobiltelefon, bara en papperskarta.

Syster Annette och hennes man kom och hämtade mig. De hade arbetat hela dagen, men tog sig tiden. På väg till och från gudstjänsten frågade hon "*Vad är planen för ditt liv*?". Jag kunde inte helt svara för att jag försökte att fly från mitt liv hemma. Jag hade inte ställt Gud den frågan.

Efter några gånger till kyrkan med dem började Gud tala till mitt hjärta. Jag hade alltid älskat Herren, men något nytt började gro i mitt hjärta. Jag kommer specifikt ihåg stunden då jag frågade Gud om vägledning. Jag började att lyssna på syster Annettes råd och var öppen för vad hon rådde mig om. Gud hade placerat henne i mitt liv för att ge mig hopp.

Jag kände mig som Ruth i Bibeln som varit tvungen att bestämma sig för om hon ville följa Gud eller den väg som var mest tillgänglig i studen. Jag hade en plan, och drömmar som jag ville skulle uppfyllas. Jag var delad, och hade ett beslut att fatta.

"*Vad är din önskan för mig*?" frågade jag Herren. Han började tala till mig för första gången. Jag började känna mig till obekväm, och visste att jag var utanför Guds vilja. Han hade tillåtit mig att resa till Houston för att lära känna mig Hans röst. När jag bestämde mig för att åka hem, även fast det var ett dålig situation, kände jag Guds frid. I det avgörande ögonblicket lärde jag mig Guds sätt att tala till mig. Det var frid och komfort som av den renaste luft jag någonsin skulle ha kunnat andas, och en tillfreds känsla, som jag inte ville skulle försvinna. Gud gav mig en ny karta att följa den dagen. Jag höll på att utveckla en personlig vandring med Gud genom bön.

Om inte Ruth hade följt den perfekta friden på vägen med Naomi skulle hon aldrig ha funnit Guds vilja för hennes liv. Hon skulle inte ha mött Boaz eller blivit gammelmormor till kung

David. Allt detta kom genom ett beslut. Genom tron lämnade hon allt välkänt för henne för att följa Guds vilja. Hon måste ha känt en perfekt vilja genom hennes beslut.

“Men Rut svarade: "Tvinga mig inte att lämna dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud” (Ruth 1:16).

Om inte jag hade lyssnat till den friden, så skulle jag aldrig ha träffat min man, varit i tjänst, eller blivit pastorsfru. Vi har haft flera viktiga beslut i våra liv, och vi har följt friden från Guds vilja i våra liv och våran tjänst. Det är kraft i dina böner. Det är där val och avgörande beslut är gjorda och som skapar en karta som visar Guds vilja för ditt liv och situationer.

Din vilja, din väg

Av anonym

“Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.” (ordspråksboken 3:5-6).

Innan jag blev mamma tyckte jag att denna bibelvers var lätt att applicera på mitt liv. Jag skulle dock senare lära mig att förtrösta Gud med sina egna barn skulle visa sig vara mer utmanande.

Ett hälsoproblem upptäcktes när vår första barn var fött. Vi tjänade på andra sidan Atlanten utan någon familj som kunde hjälpa oss, under en lockdown i pandemin, och utan medicinska resurser som var nödvändiga för att diagnostisera problemet. Jag började fråga Gud “*Varför?”. Jag har varit trofast. Jag har uppoffrat för Dig. Jag kom till det här landet för Din skull*!”.

När du följer Guds vilja leder det dig ibland till platser som du inte förväntar dig att hamna på. Guds vilja är inte den lätta vägen. Josef hade prestigefulla drömmar men fick resa på smärtornas väg innan de kunde bli uppfyllda. Bortsett från detta så proklamerade han i Första Mosebok 45:8 att Gud ledde honom på den vägen, inte hans bröder som från början sålt honom till slaveri.

“Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar.” (Jesaja 55:8-9).

Genom denna resa var jag tvungen att lära mig säga till Gud “Din vilja, din väg”. Jag ville att mitt barn skulle bli helat. Jag var tvungen att lämna den önskan vid Jesus fötter och lita på att Hans svar var perfekta. Efter att jag återvänt hem så kunde vi se

specialister och ta prover. Våra frågor blev besvarade, och vår son skulle bli opererad. Genom denna process så såg vi Guds aktiva hand i arbete. Många böner blev besvarade, som vi inte ens vetat att be. Min tro stärktes. Min förtröstan på Gud växte. Jag lärde mig hur det känns att lita på Gud när Han säger "*Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet*" (II Korintierbrevet 12:8).

Den här upplevelsen var inte min vilja eller min väg. Ändå så var det Gud som ledde vår väg. Oavsett vart Hans vilja tar dig, så kan du lita på Honom. Du kan lita på att Han har en plan och ett syfte för dig. Be Gud att undervisa dig på den vägen du är på. Tillåt din tr att växa och din relation med Gud att djupna. Gud kanske använder din vandring som ett verktyg att tala till andra i framtiden, så som Joseph skulle förse för sina bröder under svälten. Jag inbjuder dig att komma ihåg dessa saker när du följer Guds vilja och säger till Honom "Din vilja, Din väg".